

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XLIII. De legatione Babebergensium ad S. Ottonem ad redditum
cohortantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

*De Iulinensibus, qui post reditum ad suos
cives baptizati sunt.*

CAPVT XLII.

Et be.

*Baptizantur
Iulinenses, qui
dome absue-
xant, presente
S. Otthonem.*

*Alteram, ex-
tra Verbum in
honorem S. Pe-
tri.*

Purisimis autem Iulinensium pro negotiatione sua trans mare abierant: qui, audita ciuium suorum conversione, spiritu Dei praeueniente, et mulatores eorum facti sunt; & ad Metropolim suam reuersi, Regi regum Christo colla submittunt, statimque a presbyteris, quos pius Otto illic constituerat, baptizati, ciuibus suis dum Christianis legibus incitatis, pari deuotione adunantur, & mirum in modum, fidelissimo praecone veritatis in opere Dei laborante, Ecclesia per totam illam regionem crescebat & confortabatur. Dominusque augebat quotidie, qui saluum faceret in idipsum.

Apostolus itaque Pomeranorum duas illic Ecclesias constituit, unam in ciuitate Iulin, sub honore S. Adalberti & VVenerabilis, qui magnae apud Barbaros opinionis erant, in loco, vbi profani demonum ritus agi solebant; ut, vbi sparsa commercia, Christi deinceps frequentarentur mysteria. Alteram extra ciuitatem in campo mirae latitudinis & amplitudinis, in veneratione beatissimi Apostolorum Principis edificauit, illicque sedem Episcopalem statuit.

*Delegatione Babebergensium ad S. Ottonem
ad reditum exhortantium.*

CAPVT XLIII.

Et be.

Sed pio doctore pro continuis animarum lucis moram illic faciente, deuota gregis sui multitudine, non solum in Babebergensi loco, sed & in pluribus cœnobii & parochiis collecta; incredibili solicitudine & mœrore, prologiturna tanti pastoris absentia, ange-

angebatur: & vt reportaret illum, modis omnibus instat. Vn-
de crebra ad illum missa legatione, preces precibus, vota vo-
tis congreginant; sed & literis filiale attestantibus amorem
pro reditu eius satagere non desinunt: quarum hic vnam in-
lerere dignum videtur, tam pro sui dulcedine, quam etiam
pro auctoris eius, pia memoria. VVigandi Abbatis perpetua
recordatione; quae in hunc se modum habent.

Domino & Patri charissimo, pio Ottoni
Episcopo ac gentis Pomeranicæ Aposto-
lo, VVigandus Tarisiensis Cœnobij pro-
uisor indignus, deuotum in omnibus
seruitium & orationum spirituale de-
bitum.

Benedictus D E U S pater misericordiarum, pater Hierem. I.
luminum, qui ex utero formans vos seruum sibi
dedit in lucem gentium, ut salus eius in extremis
terra per vos annunciatetur; ac lumine fidei te-
nebrosa gentilium corda irradiarentur. Vnde sancta mater
Ecclesia novo filiorum augmento dignè latatur, dum per mi-
nisterium vestrum multa barbara nationis sacro baptis-
mater renascuntur, & abiecta idolorum cultura, destructis de-
lubris, readificatis ecclesiis, verus D E U S aduocatur & co-
litur.

Ergo post Euangelium alienis annunciatum, post tanti
ministerij opus consummatum, iam ad proprias oves reuerten-
ti pastori grex omnis letabundus occurrit, clerus cum populo,
ac singulari gaudio monachorum processio, patrem suum susci-
pit concinens in iubilo cordis & voce exultationis: reuertere
reuertere Sunamitis reuertere reuertere ut intucamur
te.

Ego

Cane. 6.

Vigandus & que in Saxonia
S. Othon ob-
itam erat.

Ego autem horum omnium minimus, sed fidei & dilectionis integrati nullus secundus, circa festum S. Mauritiū, in Saxoniā veni, sperans optatissimum aduentum Domini mei, ut primus susciperem, quem nouissimus deduxi. sed redeunte nuncio vestro, spe exspectationis meae frustratus, multum autem de certo reditu vestro latificatus, quod corporali presentia non potui, in spiritu humilitatis Dominum meum prius salutare studiū dicens nō sonor tantum oris, sed flagrantissimo etiam iubilo cordis.

Salve magne pater, dic litera, dic reuerenter,

Dic rogo versificè, inclyte Präfulaue.

Exspectate redi populi spes, optio cleri,

Digne dator legis, certa medela gregis.

Nolumus ergo vos ignorare, Pater sanctissime; quia, ex quo recessisti, semper imminebat nobis dies angustia & tribulationis. Tyrannus enim ille Conradus totū pānē anno in C. in chron. anno stello Nurnbergensi moratus, bona Episcopatus sibi vicina de- 1126.

westauit, de redditibus vestris frumentum ex parte abstulit, censum sibi persolui statuit; Villicum de Rustal bis captiuatum omnibus rebus suis despolianuit; insuper urbem Babenberge cal- Damna Ecclesie Bambergensis lida machinatione, ut fertur, apprehendere studuit; Sed illata.

DEO gratias, iniquitas eius nequaquam praevaluit. Ego enim & Conradus Custos, de dispensatione nobis credita solliciti, ciuitati presidia & custodes cum ceteris fidelibus vestris deputauimus, militibus, prout opus erat, stipendia erogauimus, reliqua omnia, qua commisisti, diligenter procurauiimus.

Inter Hermannum & Fridericum maxima guerrabitur; insidie diversæ altrinsecus tenduntur, rapine & rapinū, incendia incendiis redduntur: inter quæ, villa subiacens † Lapii Botonis eum Ecclesia combusta est. Fridericus quendam nocte munitionem Niestein cum militibus suis clam ingressus, viriliter agere caput: sed qui in arce erant, missis taculit, & iactu

+ Bosenstein.

iactis lapidibus unum de suis occiderunt, plures vulneraue-
runt: sicq; infecto negotio, vix cum suis omnibus evasit. Prae-
terea per totam prouinciam multa mala graffantur, rapiniū,
incendiis omnia vastantur.

Ergo tot malis, tot miseriis finem facere sperantes, ad-
uentum vestrum clamamus singuli, clamamus omnes; Veni
Domine, veni, festina, ne tardaueris, adueni desiderabilis,
quem exspectabamus in tot tribulationum tenebris.

Reliquis rerum vestrarum status in Bavaria & Saxonia
satis prospere agitur. De negotio autem mihi specialiter in-
iuncto, paternitatem vestram scire volo: quia cuprum ad se-
ptingentos, & eo amplius centenarios comparauimus; ex qui-
bus trecentos maxima difficultate usque Smalchalten perdu-
ximus, & iam viribus exhausti, manum auxiliū vestri ardenti
desiderio praestolamur, ac exoptatissimum omni regno sancti-
tatis vestra redditum vix exspectamus.

De Wignando Tarisiensis Cœnobij Abbate.

CAPUT XLIV.

WIc est VVignandus Prædicator suauissimus, quem Ebo:
pius Otto quasi auricularium sibi fidelissimum
elicens, in tanto amore & reuerentia habebat, vt *Digressio de*
omnium secretorum suorum, participem eum *VVignando Ab-*
faceret, & custodia ciuitatis specialiter sibi delegata, etiam e-
gregium opus, quod tunc inchoauerat, scilicet & domum S.
Petri maioris Ecclesiae, cum turribus ad arcenda ignium perl-
eula cupreis operire laminis, eius potissimum magisterio cō-
mitteret. Nec immerito. Erat enim vir totius prudentiae &
sagacitatis: gloria ordinis nostri, non solùm spirituali gra- *Dotes animi*
tia præstantissimus, sed & corporis venustate, & morum ha- *& corporis*
bitus.